

WSPÓLNOTA TARNOWIECKA

MIESIĘCZNIK WYDAWANY PRZEZ URZĄD GMINY W TARNOWCU

NR 3 ROK I

MAJ 1993 R.

CENA 3000 ZŁ

Co z telefonizacją gminy tarnowieckiej?

Potrzeba łatwej dostępności do telefonu społeczności gminy tarnowieckiej na współczesnym etapie rozwoju wsi jest nieodzowna, zarówno pod względem społecznym, jak i ekonomicznym. Bez modernizacji i rozbudowy istniejącej gminnej sieci telefonicznej nie sposób nadać za postępem cywilizacyjnym, który znamionuje powszechne przemiany w kraju.

Dlatego kontynuacja rozpoczętych prac z inicjatywy Urzędu Gminy w Tarnowcu, jeszcze w styczniu 1985 roku, w zakresie telefonizacji gminy jest nie tylko koniecznością, ale i powinnością względem mieszkańców, oczekujących wiele lat na stelefonizowanie gminy.

Na zebraniu koordynacyjnym 10 stycznia 1985 roku powołano Społeczny Komitet Telefonizacji Gminy Tarnowiec w składzie:

1. Tadeusz Zak, dyrektor Huty Szkła w Tarnowcu - przewodniczący,
2. Ryszard Szczurek, dyrektor ZZG w Tarnowcu - z-ca przewodniczącego,
3. Andrzej Wojtunik, pracownik Huty Szkła w Tarnowcu - sekretarz,
4. Krystyna Bonar, główna księgowa Urzędu Gminy w Tarnowcu - skarbnik,
5. Jan Bezak, prezes GS w Tarnowcu - członek,
6. Stanisław Sanocki, radny GRN w Tarnowcu - członek,
7. Stanisław Koczaja, z-ca przewodniczącego GRN w Tarnowcu - członek,
8. Stanisław Dzwonkiewicz, członek GZ KIOR w Tarnowcu - członek,

który postanowił organizować i kierować działaniami na rzecz modernizacji oraz rozwoju sieci i urządzeń telefonicznych gminy Tarnowiec.

Społeczny Komitet jw. zamierzał realizować powyższe zadania w oparciu o:

- czyn społeczny,
- dotacje z zakładów pracy i instytucji działających na terenie gminy,
- środki budżetowe wydzielone na popieranie czynów społecznych,
- subwencje resortu łączności.

Społeczny Komitet Telefonizacji Gminy Tarnowiec został zarejestrowany w Urzędzie Gminy w Tarnowcu w dniu 8 lutego 1985 roku. W tym dniu na inauguracyjnym posiedzeniu Społecznego Komitetu, w którym uczestniczyli m. in. Jerzy Raś - przedstawiciel Rejonowego Urzędu Telekomunikacyjnego w Jaśle, Józef Hajner - przedstawiciel Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacyjnego w Krośnie oraz Irena Soboń - Naczelnik Gminy

w Tarnowcu, zostały ustalone trzy etapy realizacji zadań:

I etap: wykonanie dokumentacji formalnoprawnej i technicznej ułożenia kabla telekomunikacyjnego oraz jego ułożenie w relacji Jasło-Tarnowiec,

II etap: zakup i montaż centrali telefonicznej SPCM przystosowanej do współpracy z centralą nadrzędną Rejonowego Urzędu Telekomunikacyjnego w Jaśle,

III etap: modernizacja i rozbudowa istniejącej sieci telefonicznej na terenie gminy Tarnowiec.

Wsie: Gliniczek, Roztoki, Czeluśnica i Sądkowa proponowano podłączyć do sieci głównej, biegnącej z Jasła do Tarnowca.

Po tych ustaleniach Społeczny Komitet, głównie za sprawą pana Andrzeja Wojtunika, bardzo aktywnie, permanentnie realizował zadania związane z przyjętymi ustaleniami, m. in.:

- otworzył niezwłocznie konto w Banku Spółdzielczym w Tarnowcu dla gromadzenia środków pieniężnych i finansowania zleconych prac (8.II.1985),

- wytypował zakłady pracy i instytucje do partycypowania w kosztach podjętego przedsięwzięcia,

- zlecił wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej telekomunikacyjnego łączy kablowego relacji Jasło - Tarnowiec Biuru Projektów Górniczych w Krakowie, Oddział w Jaśle (22.III.1985),

- zwrócił się do Wojewódzkiej Komisji Czynów Społecznych w Krośnie z prośbą o umieszczenie prac Społecznego Komitetu w wojewódzkim planie czynów społecznych na rok 1985 i lata następne, oraz o finansowe wsparcie tych prac (6.V.1985),

- zakupił 18 bębnow kabla telekomunikacyjnego w Fabryce Kabli w Ożarowie, o łącznej długości 10.280 mb.,

- uzyskał zgodę Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krośnie na budowę linii telekomunikacyjnej kablowej relacji Jasło - Tarnowiec, uznającej to przedsięwzięcie jako celowe i społecznie uzasadnione,

- skompletował oświadczenia wszystkich właścicieli i władających gruntami, wyrażające zgodę na przeprowadzenie robót ziemnych i ułożenie kabla telekomunikacyjnego relacji jw. na ich gruntach za odszkodowaniem (Jasło, Sobniów, Wołica, Czeluśnica, Gliniczek, Roztoki, Tarnowiec) - łącznie ponad 250 oświadczeń,

- 9 października 1986 roku Urząd Gminy w Tarnowcu zlecił Wojewódzkiemu Urzędowi Telekomunikacyjnemu w Krośnie budowę

kablowej linii telekomunikacyjnej relacji Jasło-Tarnowiec.

Społeczny Komitet Telefonizacji Gminy Tarnowiec przekazał 29 grudnia 1986 roku informację Bankowi Spółdzielczemu w Tarnowcu następującej treści:

"Zgodnie ze zleceniem Urzędu Gminy w Tarnowcu z dnia 9.X.1986r. Oddział Wykonawstwa Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacji w Krośnie wykonał w terminie 15.X - 28.XI.1986r. odcinek telekomunikacyjnej linii kablowej od budynku biurowego Podkarpackich Zakładów Produkcyjnych w Tarnowcu, gdzie zlokalizowana jest gminna centrala abonencka, do szafy obiektowej przy ulicy Bławatnej w Jaśle, jako I etap przewidywanych robót.

Kosztorys powykonawczy na przedmiotowy zakres robót opiewa na kwotę 5.798.880 zł.

Płatności zamierzamy dokonać rachunkami przejściowymi, po zgromadzeniu odpowiedniej ilości środków od instytucji partycypujących."

Przyjęta do realizacji telefonizacja gminy Tarnowiec wymaga znacznych nakładów finansowych, dlatego Społeczny Komitet, za poparciem Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" w Jaśle i NSZZ RI "Solidarność" w Tarnowcu zwrócił się jednobrzmiącym pismem w dniu 14 marca 1990 r. o dofinansowanie ww. przedsięwzięcia do Małopolskiej Fundacji Rolniczej w Krakowie oraz Ministra - Pełnomocnika ds. Fundacji Artura Balazsa.

W odpowiedzi otrzymano w maju 1990 r. informację z Gabinetu Ministra Członka Rady Ministrów ds. Warunków Życia na Wsi o wstrzymaniu rozpatrzenia wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji do czasu spełnienia wymaganych warunków, mianowicie:

cd na str.2

W numerze:

O oświacie nie tylko tarnowieckiej

Kto i kiedy otrzyma pomoc społeczną

OSP w gminie

Sprawcy włamania do GS ujęci!

Co z telefonizacją gminy tarnowieckiej?

cd ze str. 1

- wykonania prac inwestycyjnych co najmniej w 70 proc.,
- zgromadzenia 70 proc. środków (finansowych, materiałowych, robocizny),
- zapewnienia, iż inwestycja będzie zakończona i rozliczona w 1990 r.

Oczywiście, wspomniane warunki nie mogły być spełnione w 1990 r. Do dalszej realizacji pozostały następujące zadania:

- wykonanie kanalizacji dwuotworowej na trasie ul. Bławatnej - przejazd kolejowy w ciągu ul. Floriańskiej w Jaśle, wg posiadanej dokumentacji,

- ułożenie kabla od szafy obiektowej przy ul. Bławatnej do kablowni w budynku poczty przy ul. 3 Maja w Jaśle,

- po uzyskaniu warunków technicznych jw. montaż centrali automatycznej wiejskiej typu SPCM 192, z możliwością rozbudowy lub UCM 444 w pomieszczeniach budynku administracyjnego Podkarpackich Zakładów Produkcyjnych w Tarnowcu,

- modernizacja i rozbudowa istniejącej telefonicznej sieci napowietrznej na terytorium gminy.

W najbliższym czasie zostanie uzupełniony skład osobowy Społecznego Komitetu Telefonizacji Gminy Tarnowiec, dokonana zostanie ocena dotychczasowych działań oraz zostaną ustalone przedsięwzięcia zmierzające do kontynuacji, w znacznym stopniu zrealizowanego zadania inwestycyjnego.

Po skosztorysowaniu wszystkich zadań wymienionych w niniejszym artykule, niezwłocznie poinformujemy mieszkańców gminy o indywidualnych kosztach instalacji domowego aparatu telefonicznego. Wówczas zainteresowani posiadaniem własnego telefonu będą mogli podjąć ostateczną decyzję.

Podając niżej imienne wykazy potencjalnych abonentów telefonicznych wg miejscowości zamieszkania, potwierdzamy niniejszym aktualność zgłoszeń oraz informujemy, iż można uzupełnić te listy nowymi zgłoszeniami, przekazując je do Społecznego Komitetu Telefonizacji Gminy Tarnowiec w Urzędzie Gminy w Tarnowcu:

Brzeźówka:

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]

Dobrucowa:

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]

22. [redacted]
23. [redacted]
24. [redacted]
25. [redacted]
26. [redacted]
27. [redacted]
28. [redacted]
29. [redacted]

Gąsówka:

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]
22. [redacted]

Gliniczek:

1. [redacted]
2. [redacted]

Roztoki:

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]
22. [redacted]

Sądkowa:

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]
22. [redacted]

Tarnowiec

1. [redacted]
2. [redacted]

3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]
22. [redacted]
23. [redacted]
24. [redacted]
25. [redacted]
26. [redacted]
27. [redacted]
28. [redacted]
29. [redacted]
30. [redacted]
31. [redacted]
32. [redacted]
33. [redacted]
34. [redacted]
35. [redacted]
36. [redacted]
37. [redacted]
38. [redacted]
39. [redacted]
40. [redacted]

Umieszcz

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. [redacted]
21. [redacted]

Wrocanka

1. [redacted]

Telefonizacja gminy Tarnowiec jest nieunikniona, i im wcześniej zostanie zrealizowana, tym będzie korzystniejsza w aspekcie ekonomicznym i społecznym dla mieszkańców gminy. JK

Uchwała Nr XXII/137/93
Rady Gminy w Tarnowcu
z dnia 26 kwietnia 1993 r.
w sprawie przynależności do Podkarpackiej Fundacji Rozwoju Wsi.
Działając na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16 poz.95 z póź. zm./ oraz po zapoznaniu się z projektem Statutu Podkarpackiej Fundacji Rozwoju Wsi Rada Gminy w Tarnowcu uchwala, co następuje:

§ 1
Wyraża wolę przystąpienia Gminy Tarnowiec do Podkarpackiej Fundacji Rozwoju Wsi z siedzibą w Krośnie.

§ 2
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
Przewodniczący Rady Gminy
Jan Figlus

Opieka społeczna Kto i kiedy może otrzymać pomoc?

Uchwalona pod koniec 1990 r. ustawa o pomocy społecznej stworzyła nową sytuację dla pracowników socjalnych zatrudnionych w pomocy społecznej z jednej strony, z drugiej zaś dla podopiecznych objętych pomocą, którzy na jej podstawie nabywają określonych praw, realizacji których mogą się następnie domagać. W związku z tym krąg osób uprawnionych do pomocy społecznej w myśl ustawy jest szeroki, jednak w dalszym ciągu interpretacja ustawy budzi w społeczeństwie wiele kontrowersji i nieporozumień.

W dalszym ciągu wiele osób nie wie, kto i na jakiej zasadzie może skorzystać ze świadczeń pomocy społecznej. Celem tego artykułu jest przybliżenie ustawy o pomocy społecznej, gdyż w niej to właśnie zawarte są wszystkie zasady na podstawie których pomoc społeczna jest udzielana. Pomocy społecznej udziela się w szczególności z powodu ubóstwa, sieroctwa, bezdomności, potrzeby ochrony macierzyństwa, bezrobocia, upośledzenia fizycznego lub umysłowego, długotrwałej choroby, bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych, alkoholizmu lub narkomanii, trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego, klęski żywiołowej lub ekologicznej. Pojęcie ubóstwa zostało wprowadzone dla potrzeb ustawy i należy przez nie rozumieć dochód poniżej najniższej emerytury brutto osoby samotnej lub na osobę w rodzinie. Jednakże bezwrotne świadczenie pieniędzy

nie może otrzymać osoba lub rodzina, w której dochód na jedną osobę nie przekracza najniższej emerytury i jednocześnie występuje jedna z okoliczności o których była mowa wyżej tj. sieroctwo, bezdomność, upośledzenie i następne. Nowelizacja ustawy o pomocy społecznej z dnia 1 sierpnia 1992 roku dodatkowo wprowadziła punkt, w którym mowa jest o tym, iż w razie wystąpienia rażącej dysproporcji między wysokością dochodu udokumentowanego przez rodzinę a rzeczywistą sytuacją majątkową rodziny, kierownik ośrodka na wniosek pracownika socjalnego może odmówić przyznania świadczenia. Przez rzeczywistą sytuację majątkową należy rozumieć posiadanie samochodu osobowego bądź ciężarowego, będącego w stałym użytkowaniu, sprzętu elektronicznego dobrej jakości, wyposażenie mieszkania pozostające w dysproporcji z dochodami.

W tym miejscu należałoby także wyjaśnić, co należy rozumieć pod pojęciem dochodu w rodzinie. Przez dochód rozumiemy wszelkie dochody osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, a więc wynagrodzenie za pracę, renty, emerytury, stypendia, alimenty otrzymywane przez rodzinę, zasiłki o charakterze ciągłym np. rodzinne, pielęgnacyjne, rehabilitacyjne, dla bezrobotnych, dochód z gospodarstwa rolnego. Określić także należy kto wchodzi w skład rodziny. Przez "rodzinę" rozumie się bowiem nie tylko osoby spokrewnione w rozumieniu kodeksu rodzinnego-opiekuńczego, a więc rodzice, dzieci, dziadkowie, wnuki, rodzeństwo, osoby przysposobione, ale również inne osoby żyjące we wspólnym gospodarstwie domowym, istotą jest bowiem obok pokrewieństwa lub powinowactwa prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego.

Osobom i rodzinom, które nie mieszczą się w kryterium dochodowym, może być przyznane świadczenie z pomocy społecznej pod warunkiem zwrotu części lub całości wydatków poniesionych przez ośrodek pomocy społecznej z tego tytułu.

O przyznaniu bądź odmowie świadczeń z pomocy społecznej decyduje kierownik ośrodka wydając decyzję na podstawie prze-

prowadzonego wywiadu środowiskowego, oceniając w oparciu o uzyskane informacje sytuację osoby lub rodziny ubiegającej się, ustala czy zostały spełnione przesłanki ustawowe wymagane do przyznania pomocy. Jest to zadanie bardzo trudne i odpowiedzialne, wymaga odpowiednich kwalifikacji i przygotowania zawodowego. Niejednokrotnie trafność decyzji podjętej przez pracownika socjalnego jest poddawana w wątpliwość. W większości przypadków wynika to z niewiedzy, kto i kiedy może otrzymać pomoc.

W.L.

Uchwała Nr XXII/140/93
Rady Gminy w Tarnowcu
z dnia 26.04.1993 r.

w sprawie zmiany cen za pobór wody z wodociągu gminnego.

Działając na podstawie:

- art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16 poz.95 z późn. zm./

- 11 ust.1 i 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23.XII.1986 r. w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wprowadzenie ścieków /Dz.U. Nr 47 poz.234, z 1989/ Rada Gminy uchwaliła:

§ 1

cenę za pobór wody z wodociągu gminnego w następującej wysokości:

- 5.000 zł za 1 m³ wody - dla odbiorców indywidualnych

- 6.000 zł za 1 m³ wody - dla pozostałych odbiorców.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

Przewodniczący Rady Gminy
Jan Figlus

SPACERKIEM PO GMINIE:

Tarnowiec

- Ciąg dalszy prac związanych z modernizacją Domu Ludowego a to:

- remont instalacji wodno-kanalizacyjnej oraz adaptacja jednego z pomieszczeń na szatnię.

- Przeprowadzono zbiórkę pieniędzy w wysokości 20.000 zł od budynku mieszkalnego. Zebrana kwota w wysokości 1.540.000 zł przeznaczony jest na zakup wyposażenia Domu Ludowego. W Tarnowcu jest 320 numerów jak wynika z zebranej kwoty ofiarność mieszkańców nie jest imponująca.

- Renowacja około 200 mb rowów na terenie wsi.

Brzezówka

- Oczyszczono około 150 mb rowu melioracyjnego.

Czeluźnica

- Nawieziono ziemi i zniwelowano plac wokół szkoły.

Dobrucowa

- Prace remontowe budynku Domu Ludowego.

- Naprawa drogi do hydroforni- nawieziono tzw. "odsiewki" z torów kolejowych /mieszanie żłuczni i ziemi/.

Gąsówka

- Prowadzono prace przy rozbudowie Domu Ludowego /przywóz żwiru/

- Naprawa dróg na terenie wsi poprzez nawiezienie odsiewki.

Nowy Glinik

- Rozpoczęcie prac związanych z budową Domu Ludowego. Skrzętni mieszkańcy No-

wego Glinika zgromadzili prawie całość materiałów potrzebnych do wybudowania tegoż budynku w stanie surowym. Warto podkreślić duże zaangażowanie mieszkańców, którzy prace niefachowe związane z gromadzeniem materiałów wykonali w czynie społecznym.

- Trwają prace przy wykonaniu kanalizacji, ogrodzenia oraz dobudowie klatki schodowej w Szkole Podstawowej.

- Ze względu na nikłe fundusze nie będzie się w tym roku kontynuować budowy drogi Nowy Glinik- Glinik Polski /sam tylko koszt opracowania dokumentacji około 400 mln zł, zaś koszt budowy tejże drogi około 4,0 mld zł/.

Glinik Polski

- Rozpoczęcie budowy budynku szkoły.

- Wykonanie przepustów przy drodze Glinik Podlas - Piotrówka.

Łubienko

- Prace przy odwodnieniu budynku szkoły oraz wykonanie izolacji pionowej fundamentów.

Łubno Opacie

- Przygotowanie dokumentacji na wykonanie oświetlenia ulicznego

Łubno Szlacheckie

- Ścinka uschniętych drzew na terenie parku podworskiego.

- Remont sprzętu strażackiego.

- Zakup stołów do Domu Ludowego.

- Melioracja pól na terenie sołectwa.

Potakówka

- Roboty instalacyjne /instalacja elektryczna w budynku Domu Ludowego/.

- Zakup stolarki okiennej i drzwiowej.

- Zakup tarcicy na potrzeby budynku Domu Ludowego.

- Niwelacja terenu wokół budynku Domu Ludowego.

Roztoki

- W Wielką Sobotę miało miejsce poświęcenie nowej, dużej (260 m²) sali w Domu Ludowym, a 17 kwietnia oddano ją do użytku. Dzięki zaangażowaniu mieszkańców sala w Domu Ludowym w Roztokach jest najładniejszą w całej gminie.

- 3 maja z okazji Dnia Strażaka odbyło się oficjalne przekazanie samochodu strażackiego miejscowej OSP. W uroczystości wzięły udział władze gminy oraz przedstawiciele wojewódzkiej i rejonowej straży pożarnej z Krosna i Jasła oraz Prezes i Komendant Związku Ochotniczych Straży Pożarnych gminy Tarnowiec.

Umieszcz

- Oczyszczono około 300 mb rowów na terenie wsi.

- Nawieziono żwiru i wykonano przepusty na drodze Umieszcz-Podlas.

Wrocanka

- Wzdłuż drogi Wrocanka-Porąbka wykopano 100 mb rowu oraz założono przepusty.

S.L.

Czym jest plan przestrzennego zagospodarowania?

Celem planowania przestrzennego jest kompleksowe kształtowanie zagospodarowania przestrzennego kraju i regionów, miast i wsi w sposób zapewniający warunki do poprawy jakości życia społeczeństwa, zachowania równowagi przyrodniczej, ochrony dóbr kultury. Planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym, który powinien obejmować:

1. dokonywanie oceny stanu zagospodarowania przestrzennego, prowadzenia badań i studiów oraz opracowywanie prognoz w tym zakresie,

2. opracowywanie planów zagospodarowania przestrzennego,

3. ustalanie lokalizacji inwestycji,

4. kontrolę realizacji planów zagospodarowania przestrzennego.

Planowanie przestrzenne powinno uwzględniać:

1. badanie potrzeb związanych z rozwojem regionów, miast i wsi oraz godzenie interesów ogólnych z interesami miejscowymi,

2. wymagania w zakresie ochrony zdrowia ludzi, ochrony środowiska, a w szczególności ochrony zasobów wodnych i energetycznych, złóż kopalin, gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony dóbr kultury,

3. wymagania w zakresie porządku zabudowy, zapewniające właściwe warunki użytkowe i estetyczne w przestrzennym zagospodarowaniu obszarów.

Ustalenia w planach zagospodarowania przestrzennego dotyczące przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze i nieleśne następują po przeprowadzeniu analiz i uwzględnieniu warunków przyrodniczych i utrzymania układów osadniczych oraz potrzeb produkcji rolnej i leśnej.

Działalność wpływająca na sposób zagospodarowania oraz wykorzystania gruntów może być podjęta tylko wówczas, gdy jest zgodna z ustaleniami planów zagospodarowania przestrzennego.

Opracowywanie planów zagospodarowania przestrzennego obejmuje:

1. sporządzenie projektu założeń do planu i uchwalenie tych założeń,

2. sporządzanie projektu planu i uchwalenie planu.

Plany zagospodarowania przestrzennego sporządza się dla obszaru:

1. kraju - jako plan zagospodarowania przestrzennego kraju zwany dalej "planem krajowym",

2. regionu - obejmującego województwo, część województwa lub wykraczającego poza obszar jednego województwa - zwany dalej "planem regionalnym",

3. miasta, gminy /miasta i gminy/ ich części lub zespołów tych jednostek podziału terytorialnego - "planem miejscowym".

Plany miejscowe sporządza się jako plany ogólne i szczegółowe.

Miejscowy plan szczegółowy określa przeznaczenie gruntów, wyznacza linie rozgraniczające te grunty, ustala uzbrojenia terenu oraz zasady kształtowania zabudowy, a w miarę potrzeby również inne warunki i wytyczne.

Terenowy organ administracji państwowej właściwy do sporządzania planu miejscowego podaje do publicznej wiadomości w prasie lokalnej o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego.

Zainteresowane organy administracji państwowej, jednostki organizacyjne i osoby fizyczne mogą zgłaszać uwagi i wnioski dotyczące sposobu zagospodarowania przestrzennego obszaru. Projekt planu zostaje wyłożony do publicznego wglądu w siedzibie terenowego organu administracji państwowej. Projekt planu podlega uzgodnieniu z zainteresowanymi organami administracji państwowej. Plan miejscowy stanowi podstawę gospodarki gruntami, wydawania decyzji w sprawie wykorzystania gruntów na cele inwestycyjne i decyzji o zmianie sposobu wykorzystania gruntów oraz o wyłączeniu z produkcji rolniczej lub leśnej gruntów przeznaczonych na cele nierolnicze lub nieleśne.

Lokalizacja inwestycji jednostki gospodarki społecznej oraz inwestycji produkcyjnej, usługowej i handlowej, realizowanej przez inną jednostkę organizacyjną lub osobę fizyczną wymaga:

- udzielenia wskazania lokalizacyjnego na wniosek inwestora,
- określenia warunków dla wybranego wariantu lokalizacji,

- wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

Decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji lub o zmianie sposobu wykorzystania gruntów, zawierające rozstrzygnięcia niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego są nieważne.

Obiekty budowlane mogą być budowane wyłącznie na terenach przeznaczonych na ten cel zgodnie z przepisami o planowaniu przestrzennym.

mgr inż. Halina Lazar

Bezrobocie w Gminie

Według danych Rejonowego Biura Pracy na dzień 1993-04-14 z terenu Gminy Tarnowiec było zarejestrowanych 652 bezrobotnych, w tym 317 kobiet i 335 mężczyzn.

Zgodnie z umową zawartą pomiędzy Rejonowym Biurem Pracy, a Urzędem Gminy w Tarnowcu mamy możliwość zatrudnienia 10 bezrobotnych do robót publicznych. Jest to o wiele za mało zarówno w stosunku do potrzeb, jak i do ilości chętnych do podjęcia pracy.

Zatrudnionych zostało 10 osób - w tym jeden operator koparko- spycharki, 8 osób pracuje na budowach: Domu Ludowego w Potakówce - 1, Domu Ludowego w Nowym Gliniku - 2, Szkoły w Łajscach- 1, przy obsłudze Szkoły w Roztokach- 1, roboty drogowe - 3. Jedna osoba została zatrudniona jako posłaniec - zostało to podyktowane oszczędnościami.

Miesięczne opłaty za przesyłki i przekazy pieniężne na terenie Gminy kosztują około 5-8 mln. zł; tym samym zatrudniając posłańca oszczędzamy około 2-4 mln. zł. miesięcznie.

Urząd czyni starania o umożliwienie zatrudnienia większej liczby bezrobotnych, jednak jest to uzależnione od otrzymanych środków finansowych z Rejonowego Biura Pracy.

Senator RP w gminie

10 maja br. w świetlicy tutejszego Urzędu odbyło się spotkanie z senatorem Kazimierzem Poniatowskim. Głównym tematem zebrania był remont i przebudowa dróg na terenie gminy. K. Poniatowski wyjaśnił, że obecnie nie ma żadnych możliwości zdobycia dodatkowych środków finansowych na ten cel. Ponadto rozmawiano o bieżących problemach finansowych i gospodarczych kraju. Senator stwierdził, że będąc w PC pozostaje - w stosunku do obecnego rządu - w opozycji, a jako senator ma niewielki wpływ na aktualną sytuację w kraju.

Dzień Strażaka

3 V, w przeddzień św. Floriana, patrona strażaków w Kościele Parafialnym w Tarnowcu odprawiona została Msza św. w ich intencji. W uroczystości uczestniczyły wszystkie jednostki gminne OSP.

mgr Marta Dziedzic

Uwłaszczenie gmin

Od dnia 27 maja 1990 roku na mapie administracyjnej Polski pojawiły się gminy, którym Konstytucja zapewniła osobowość prawną na prawach własności i innych prawach majątkowych wyodrębnionych ze Skarbu Państwa.

Państwo jako suweren i właściciel mienia ogólnonarodowego zrezygnowało nie tylko z części swoich kompetencji na rzecz samorządu terytorialnego, ale także z okazałej części mienia oddając je gminom. Przesądziły o tym przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym zawartą w rozdziale 2 ustawy z dnia 10 maja 1991 r. opublikowanej w Dz. U. Nr 32 pod poz. 191.

Ustanowione w ustawie - przepisy wprowadzające sposoby nabycia przez gminy mienia komunalnego nie są jedyne. O innych mówią przepisy art. 44 pkt 2-6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym. Te inne sposoby w znacznym mierze dotyczą możliwości dopiero otwierających się przed samorządami.

Nabycie mienia komunalnego unormowane w rozdziale 2 ustawy - przepisy wpro-

wadzające, zostało już zapoczątkowane i to zarówno prawnie, jak i faktycznie. Nabycie przez gminy mienia państwowego miało w znacznym stopniu charakter jednorazowy i niepowtarzalny. Oto bowiem z dniem 27 maja 1990 roku gminy z mocy prawa nabyły i to bezpłatnie określoną część mienia państwowego, a dalsze składniki tego mienia, służące użyteczności publicznej i niezbędne do wykonania zadań gmin oraz ich związków są lub będą przekazywane w odpowiednim trybie. Tak więc już na samym starcie gminy zostały wyposażone w majątek ruchomy i nieruchomy. Właściwe jego wykorzystanie będzie miarą ich samodzielności i należytego pojmowania zadań publicznych. Nie wolno však zapomnieć, że ze składnikami rzeczowymi majątku związane są nie tylko prawa ale także obowiązki, a ich wzajemne odniesienia mogą nieraz okazać się nader skomplikowane w realizacji.

Rada Gminy w Tarnowcu
Uchwała Nr XXII/139/93
Rady Gminy w Tarnowcu z dnia 26 kwietnia 1993 r.
w sprawie: wprowadzenia zmian w budżecie gminy na 1993 r.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.4 ustawy z dnia 8.III.1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16 p.95 z późniejszymi zmianami/ art.37 ust.1 i 2 i art.47 ustawy z dnia 05.01.1991 r. Prawo budżetowe /Dz.U. Nr 4 p.18 i 34 poz.150/ art.19 ust.1 i 2 ustawy z dnia 14.XII.1990 r. o dochodach gmin i zasadach subwencjonowania w 1992 r. oraz o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 88 poz.518/ Rada Gminy uchwaliła:

§ 1

- zmniejszyć plan wydatków budżetowych w dz.97 rozdz.9718 § 81 o kwotę 110.000.000 zł.
- zwiększyć plan wydatków budżetowych w dz.96 rozdz.9625 § 71 o kwotę 110.000.000 zł.

z przeznaczeniem na budowę DL Potakówka 50.000.000 zł
na budowę SP Tarnowiec 50.000.000 zł
na Podkarpacką Fundację Rozwoju Wsi 10.000.000 zł

§ 2
Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Gminy.

§ 3
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Tarnowcu.
Przewodniczący Rady Gminy Jan Figlus

Uchwała Nr XXII/143/93
Rady Gminy w Tarnowcu z dnia 26 kwietnia 1993 roku

w sprawie: przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu gminy za 1992 r. oraz udzielenie absolutorium Zarządowi.

Działając na podstawie:

- art.55 ust.5 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. prawo budżetowe /Dz.U. Nr 4 poz.18/ z późniejszymi zmianami.
- art.18 ust.2 pkt 4 ustawy o samorządzie terytorialnym z dnia 08 marca 1990 r. /Dz.U. Nr 16 poz.96/ z późniejszymi zmianami Rada Gminy uchwaliła:

§ 1
przyjąć sprawozdanie z wykonania budżetu gminy za 1992 r. stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2
Udzielić absolutorium Zarządowi Gminy.

§ 3
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
Przewodniczący Rady Gminy Jan Figlus

Rada Gminy w Tarnowcu
Uchwała Nr XXII/138/93
Rady Gminy w Tarnowcu z dnia 26 kwietnia 1993 r.

w sprawie: wprowadzenia zmian do budżetu gminy na rok 1993.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16 poz.95 z późniejszymi zmianami/ art.37 ust.1 i 2 i art.47 ustawy z dnia 05.01.1990 r. Prawo budżetowe /Dz.U. Nr 4 poz.18 i 34 poz.150/, art.19 ust.1 i 2 ustawy z dnia 14.XII.1990 r. o dochodach gmin i zasadach subwencjonowania w 1992 r. oraz o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 88 poz.518/ oraz ustaleń zawartych w piśmie Ministerstwa Finansów Nr BP2-440-366/93 z dnia 01 marca 1993 roku Rada Gminy w Tarnowcu uchwaliła:

§ 1
Zwiększyć plan dochodów budżetowych:
- w dz. 97 rozdz. 9711 § 90 /subwencja/ o kwotę 1.121.033 tys. zł

Zwiększyć plan wydatków budżetowych:
- w dz.79 oświata o kwotę 1.121.033 tys. zł

§ 2
Szczegółowego podziału planu wydatków budżetowych dokonają dyrektorzy szkół.

§ 3
Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§ 4
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Tarnowcu.
Przewodniczący Rady Gminy

Załącznik Nr 1 do uchwały

Wykonanie dochodów i wydatków budżetowych za 1992 r. w tys. zł.

L.p.	Dział	Nazwa działu	Dochody	Wydatki
1.	40	Rolnictwo	150.360	190.562
2.	50	Transport	-	1.183.578
3.	70	Gospodarka komunalna	-	160.542
4.	74	Gospodarka mieszkaniowa oraz niematerialne usługi komunalne	94.050	388.178
5.	79	Oświata i wychowanie	5.113	8.305.356
6.	83	Kultura i sztuka	799	927.898
7.	85	Ochrona zdrowia	-	114.469
8.	86	Opieka społeczna	-	1.294.054
9.	89	Różna działalność	-	155.160
10.	87	Kultura fizyczna i sport	-	45.635
11.	90	Podatki i opłaty	3.919.038	-
12.	91	Administracja	180.507	1.752.646
13.	94	Finanse	70.617	-
14.	96	Dotacje	2.715.782	1.139.294
15.	97	Różne rozliczenia	8.508.910	-
Razem			15.645.176	15.657.372
Nadwyżka z 1991 r.			33.605	-
Razem			15.678.781	15.657.372
Nadwyżka na koniec 1992 r.			21.409	-

Rozdział środków budżetowych na poszczególne wsie w 1993 r. w tys. zł.

Wyszczególnienie	Domy Ludowe	Drogi	Oświetlenie ulic	Wywóz śmieci	Bezrobotni	Razem:
Kwota budżet.	300.000	600.000	234.000	21.000	200.000	1.355.000
Wykorzystano	-	130.000	29.000	-	56.000	215.000
Do podziału na wsie	300.000	470.000	205.000	21.000	144.000	1.140.000
Tarnowiec	51.200	61.700	26.100	1.800	8.500	149.300
Wrocanka	32.400	39.400	21.800	1.200	8.500	103.300
Potakówka	20.200	24.500	16.200	1.200	8.500	70.600
Roztoki	19.600	23.700	10.600	1.200	8.500	63.600
Sądkowsk	23.600	28.500	14.000	1.200	8.500	75.800
Gliniczek	17.200	20.700	-	1.200	8.400	47.500
Czełuńnica	-	34.600	50.700	1.200	8.500	95.000
Umieszcz	25.600	30.900	24.800	1.200	8.500	91.000
Gl. Polski	28.700	34.600	-	1.200	8.500	73.000
Nowy Glinik	-	30.000	1.400	1.200	8.500	41.100
Łajsce	-	29.500	2.100	1.200	8.500	41.300
Łubno Szlach.	19.300	23.200	2.100	1.200	8.500	54.300
Łubno Opacie	-	13.700	-	1.200	8.500	23.400
Łubienko	15.000	18.000	-	1.200	8.500	42.700
Dobrucowa	15.600	18.800	12.000	1.200	8.500	56.100
Brzezówka	23.600	28.500	23.200	1.200	8.500	85.000
Gąsówka	8.000	9.700	-	1.200	8.100	27.000

Działalność OSP w gminie

Rys historyczny

Osiągnięcia OSP w zakresie ochrony przeciwpożarowej w gminie w okresie minionym są znaczne. Zdecydowana większość OSP podejmuje i realizuje wiele konkretnych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Jest to organizacja, która skupia przede wszystkim rolników i chłoporobotników. Ochotnicze Straże Pożarne funkcjonujące na terenie naszej gminy należą do najstarszych tego typu organizacji w regionie.

Rok założenia poszczególnych OSP.

OSP Tarnowiec	1885 r.
OSP Łubno Szlacheckie	1897 r.
OSP Sądkowa	1905 r.
OSP Glinik Polski	1905 r.
OSP Potakówka	1910 r.
OSP Łajsce	1910 r.
OSP Roztoki	1911 r.
OSP Umieszcz	1913 r.
OSP Łubienko	1928 r.
OSP Wrocanka	1929 r.
OSP Brzezówka	1937 r.
OSP Nowy Glinik	1905 r.
OSP Czeluśnica	1931 r.
OSP Dobrucowa	1968 r.
OSP INCO Veritas	1959 r.

Jednostki te działają do chwili obecnej, są to jednostki prężne, pracujące dobrze, spełniające swój statutowy obowiązek.

Mimo dużych wysiłków ze strony straży pożarnych sytuacja na odcinku ochrony p.p.oż. nie jest najlepsza.

Analizy przyczyn powstawania pożarów wskazują, że wiele pożarów, w tym często bardzo groźnych, jest wynikiem zwykłego niedbalstwa, lekceważenia przepisów przeciwpożarowych, albo braku ich znajomości.

Wielkie poczucie odpowiedzialności, ofiarności i gotowość służenia środowisku w każdej chwili i potrzebie - oto cechy charakteryzujące OSP. Praktyka ubiegłych lat i miesięcy dowiodła i dowodzi, że w systemie ładu, porządku i dyscypliny - OSP dobrze wykonywały i wykonują swoje obowiązki. Jednostki OSP grupują w swoich szeregach ludzi z różnych środowisk, różnych zawodów, ale prawie zawsze głęboko wierzących i posiadających wspólną cechę tj. chęć i zapal do pracy.

Tradycją OSP było urządzenie zabaw - źródło dochodu przeznaczanego na działalność i rozwój OSP. Sprawa uległa komplikacji z chwilą wydania zarządzeń finansowych dotyczących tego typu działalności. W ten sposób pozbawiono OSP możliwości zdobywania środków finansowych na swoją działalność.

Działalność finansowa

W 1990 roku wydatki jednostek OSP dotyczące ich działalności operacyjno-technicznej były w całości finansowane przez komendy wojewódzkie straży pożarnych, obecnie w myśl ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16 poz.95/ zapewnienie środków finansowych na ochronę przeciwpożarową należy do zadań własnych gminy /do Wójta Gminy/. Źródło finansowania, a co za tym idzie zasady zaopatrywania jednostek OSP w paliwo i sprzęt pożarniczy, wszelkiego rodzaju remonty i działalność jednostek OSP należy do zadań własnych gminy.

Na działalność OSP w ubiegłym roku przekazano 160 mln 360 tys. zł, z tego wykorzystano 156 mln 265 tys. zł, natomiast w br. tj. 1993 zabezpieczono w budżecie gminy środki finansowe na sumę 167 mln. zł. Środki finansowe zostaną zużyte między innymi na remonty strażnic, zakup umundurowania dla straży, zakup paliwa, olejów i ogumienia do samochodów. W celu zapewnienia zasobów

wody do gaszenia pożarów zostaną przeprowadzone remonty basenów p.pożarowych. Ze środków tych będą wypłacane ryczałty Komendantowi Gminnemu OSP oraz kierownikom - konserwatorom samochodów p.poż.

Dane statystyczne

Na terenie naszej gminy istnieje 17 wiosek, w których jest 2.340 gospodarstw rolnych i 9.035 osób.

Istnieje 14 ochotniczych straży pożarnych z tym, że dwie OSP są łączone /Gąsówka z Czeluśnicą, a Łubno Opacie z Łubnem Szlacheckim/. Niezależnie od jednostek OSP działających na terenie gminy, działa jedna jednostka OSP przy ZYG - Veritas Tarnowiec.

Od 1973 roku do 1989 r. funkcję Komendanta Gminnego OSP pełnił Władysław Hap, w 1989 roku funkcję przejął Marian Żebracki z Sądkowej i pełni ją do dnia dzisiejszego. Prezesem Związku Ochotniczych Straży Pożarnych gminy Tarnowiec jest Zdzisław Lubojemski. Siedzibą związku jest zakład INCO-Veritas Tarnowiec. W jednostkach ogółem zrzeszono 497 strażaków.

Ilość posiadanego sprzętu:

- motopompy - 23 szt.
- samochody strażackie:

OSP Tarnowiec	- 1 samochód STAR
OSP Sądkowa	- 1 samochód ŻUK
OSP Wrocanka	- 1 samochód ŻUK
OSP Łubno Szlacheckie	- 1 samochód STAR
OSP Glinik Polski	- 1 samochód ŻUK
OSP Brzezówka	- 1 samochód ŻUK

/samochód ten został przekazany

w kwietniu br. z OSP Tarnowiec/

OSP Roztoki - 1 samochód

JELCZ-STAR /zakupiony w marcu br.

w Zakładach Płyt Włókowych w Jaśle/

Czyni się starania o zakup samochodu pożarniczego w Rafinerii Nafty Jedlicze dla OSP Tarnowiec.

Stan węży:

W-75	- 5.350 m
W-52	- 4.400 m

Razem 9.750 m

Syreny elektryczne - 17 szt.

Na terenie Gminy Tarnowiec funkcjonują następujące obiekty strażackie:

Dom Strażaka: Dobrucowa
Remizy strażackie: Sądkowa, Brzezówka, Glinik Polski, Roztoki, Czeluśnica, Łubno Szlacheckie, Łajsce, Tarnowiec, Wrocanka, Umieszcz, Potakówka - remiza strażacka w budowie ma być oddana w br.

Remizy prowizoryczne - Nowy Glinik, Łubienko.

Zbiorniki wodne posiadają następujące miejscowości:

Sądkowa	- 2 zbiorniki
Potakówka	- 2 zbiorniki

Umieszcz	- 1 zbiornik
Wrocanka	- 1 zbiornik
Łubienko	- 1 zbiornik
Brzezówka	- 1 zbiornik
Glinik Polski	- 1 zbiornik
Łajsce	- 1 zbiornik
Łubno Szlacheckie	- 2 zbiorniki
INCO - Veritas	- 1 zbiornik
Huta Szklana	- 1 zbiornik

Wioski Dobrucowa i Tarnowiec mają większą sieć wodną.

Niewystarczające jest zaopatrzenie w wodę niektórych wiosek, a raczej ich przysiółków - Nowy Glinik i przysiółki Glinik Polski - Pustki, przysiółki Wrocanka, Dobrucowa - Podlas.

Kontrole z zakresu ochrony p.p.oż.

Na terenie gminy członkowie OSP mają prawo przeprowadzać kontrole z zakresu ochrony p.p.oż., między innymi dotyczy to stanu przewodów kominowych, zabezpieczenia p.p.oż.

Szkolenia

Na kursach stacjonarnych zostali przeszkoleni:

- mechanicy motopomp - 10 osób
- dowódcy sekcji - 7 osób
- naczelnicy - 4 osoby.

We wszystkich szkołach gminy Tarnowiec zostały przeprowadzone pogadanki o tematyce p.p.oż. Corocznie przeprowadzany jest konkurs wiedzy pożarniczej, w którym bierze udział młodzież z całej gminy. W marcu 1993 roku odbył się XVI Turniej Wiedzy Pożarniczej. I miejsce w turnieju zajął uczeń Szkoły Podstawowej z Łajsce Andrzej Adamik. Weźmie on udział w Wojewódzkim Turnieju Wiedzy Pożarniczej.

Pożary

W 1992 r. zanotowano 7 pożarów. Nocą dnia 18 kwietnia br. interweniowała Straż Pożarna w Potakowie przy gaszeniu wysuszonych traw. Tradycja, a może głupota dotycząca wypalania traw nadal u nas w modzie.

Dnia 1 maja 1993 roku w Łubienku wybuchł pożar, ogień strawił 3 budynki mieszkalne oraz jeden gospodarczy. Prawdopodobną przyczyną było zwarcie instalacji elektrycznej w którymś z zabudowań. Budynki usytuowane były blisko siebie. Dochodzenie mające ustalić przyczyny pożaru w toku. Zarejestrowane pożary dotyczyły budynków gospodarczych i mieszkalnych. Jako przyczynę powstawania pożarów, zwłaszcza budynków, wymienia się zwarcie w instalacji elektrycznej. Stan odporności ogniowej wszystkich budynków gminy tj. mieszkalnych i gospodarczych ulega stałej poprawie za sprawą budowania tych budynków prawie wyłącznie z materiałów niepalnych /cegła, pustaki itp./.

Corocznie odbywają się zawody sportowo-pożarnicze, udział w tych zawodach biorą wszystkie jednostki. Zawody potwierdzają dobre przygotowanie i wyszkolenie taktyczno-bojowe jednostek biorących udział w zawodach oraz emocjonalne zaangażowanie zarówno poszczególnych strażaków, jak i całych drużyn.

Komendant OSP Marian Żebracki

Poszczególnymi jednostkami kierują Prezesi i Naczelnicy

1. OSP Brzezówka	Prezes
2. OSP Czeluśnica	- Feliks Gruszkowski
3. OSP Dobrucowa	- Tadeusz Świątek
4. OSP Nowy Glinik	- Emil Koziół
5. OSP Glinik Polski	- Jan Chochołek
6. OSP Łubno Szlacheckie	- Stanisław Dąbrowski
7. OSP Łajsce	- Jan Strzyżewicz
8. OSP Łubienko	- Stanisław Czajla
9. OSP Potakówka	- Józef Marchewka
10. OSP Roztoki	- Rudolf Jaskółka
11. OSP Tarnowiec	- Jan Szyszka
12. OSP Sądkowa	- Marian Radoń
13. OSP Wrocanka	- Stanisław Hap
14. OSP Umieszcz	- Józef Okrzesa
15. OSP INCO Veritas	- Antoni Sanocki
	- Zdzisław Lubojemski

Naczelnik	- Krzysztof Lepucki
	- Roman Rogowski
	- Stanisław Twaróg
	- Józef Gawet
	- Stanisław Skowron
	- Tadeusz Kosiek
	- Stanisław Krzysik
	- Jan Zurkiewicz
	- Piotr Wójcik
	- Eugeniusz Tomasiak
	- Janusz Polak
	- Marian Żebracki
	- Józef Siyś
	- Józef Polak
	- Bronisław Raclawski

Aby wychowanek nauczył się "być" a nie tylko "wiedzieć"

W wychowaniu rozpatrywanym od strony osoby, która zeń korzysta, chodzi o to, aby wychowanek nauczył się "być", a nie tylko "wiedzieć", aby naprawdę umiał odpowiedzieć na swe powołanie.

Sobór Watykański II jasno sformułował cel, do którego zmierza dobrze pojęte wychowanie: kształtować osobę ze względu na jej najwyższy cel i na najwznioślejsze dążenia społeczeństwa, w których będzie ona żyła jako człowiek dorosły; harmonijnie rozwijać wszystkie jej zdolności, zdolność do wysiłku i poczucie odpowiedzialności; pomóc jej w osiągnięciu panowania nad własną wolnością, panowania, w których kierować się będzie uznanymi wartościami moralnymi i wiarą, nie tylko wyuczoną, ale i przeżytą. Niech

młody człowiek stopniowo przyswaja to, co prawdziwe, dobre i piękne! Niech całym swym jestestwem odpowiada na zamysł Bóży, który nosi w sobie: jako mężczyzna czy jako kobieta, istotą stworzoną na podobieństwo Bóże, a potem naznaczona łaską chrztu! Oczywiście, trzeba myśleć realistycznie. Takie wychowanie napotyka wiele przeszkód: opory wewnętrzne, przeciwny wpływ z zewnątrz. Wychowawca musi stopniowo pomagać młodemu człowiekowi w osiągnięciu jasności osądu i we wzmacnianiu woli, aby dokonywał on wyborów opartych na prawdzie, na dobru, na ofiarości.

Zadanie towarzyszącego mu wychowawcy jest trudne - ale poręczające. Wiecie, jak wielką wagę przywiązuje doń Kościół, i jak głębokim szacunkiem darzy to szlachetne powołanie!

Ojciec Święty Jan Paweł II
/13.VII. 1985 r./

Fragmentem homilii Papieża Jana Pawła II wygłoszonej na Jasnej Górze, na spotkaniu z nauczycielami i wychowawcami polskimi, rozpoczynamy cykl artykułów zatytułowa-

nych: "Drogi i bezdroża oświaty nie tylko tarnowieckiej"

Udostępniamy je nauczycielom i pracownikom oświaty, zajmującym się oświatą na co dzień oraz zasłużonym nauczycielom emerytom, którzy odeszli z czynnej służby nauczycielskiej z bogatym bagażem doświadczeń pedagogicznych i już z pewnego dystansu, patrzą na dokonujące się permanentne przemiany w procesie edukacyjnym dzieci i młodzieży.

Prosimy tychże o nadsyłanie na adres Redakcji związanych z pracą szkolną refleksji, wspomnień, przykładów własnych doświadczeń pedagogicznych, osobistych przeżyć zarówno pozytywnych, jak i negatywnych; prosimy o wskazanie przyczyn niepowodzeń szkolnych ucznia i nauczyciela - bowiem one umożliwiają innym ich uniknięcia; wypowiadajcie się krytycznie o własnej pracy i pracy szkoły; piszcie o materialnych potrzebach szkół i sposobach ich rozwiązywania; bądźcie otwarci i szczerzy w głoszeniu sądów o drogach i bezdrożach oświaty - piszcie prosimy o tym - dzieląc się ze społecznością tarnowiecką osiągnięciami i potknięciami na niwie pedagogicznej, trudem jej pracy.

Redakcja

- **W** ewangelicznej opowieści gospodarz przywołuje do pracy w winnicy. To symbol powołania. Jak kształtowała się Pani droga do zawodu nauczycielskiego?

- Moje powołanie nauczania i wychowania młodzieży dojrzało powoli, ale głęboko. Matka, Salomea, była zamiłowaną nauczycielką i ona przygotowała mnie i starszą o rok siostrę Jadwigę do egzaminu do klasy III szkoły powszechnej. Ojciec, Stanisław, ukończył na Uniwersytecie Jagiellońskim studia polonistyczne i rozpoczął uczenie języka polskiego i łacińskiego w IV Gimnazjum w Krakowie, a następnie w I im. św. Anny, przeniesiony jednak ze względów polityczno-narodowych do II Gimnazjum w Tarnowie, poprosił o urlop, aby móc się oddać całkowicie pracy kulturalno-społecznej, przy czym ukończył studia prawnicze.

W jednym żeńskim państwowym gimnazjum w Krakowie przy ul. Franciszkańskiej 1 miałam wspaniałych profesorów - nauczycieli, chyba wszystkich z powołania. Zresztą w latach 20-tych autorytet profesora w gimnazjum był bardzo duży, a i pensja zapewniała skromne utrzymanie rodziny. Byłam uczennicą uzdolnioną, zwłaszcza w zakresie przedmiotów ścisłych, a przy tym pilną, końcowe świadectwa miały same oceny bardzo dobre, czasem odznaczenia.

Zafascynowało mnie harcerstwo. Drużyna VI KDH Zofia Krótkowska, była ideałem człowieka, harcerki, harcmistrzyni i potrafiła zachęcić nas do realizowania w pełni Harcerskiego Prawa i radosnej służby Bogu, Polsce i każdemu człowiekowi.

Mając 14 lat, prowadziłam zastęp młodszych harcerek, a w rok później drużna Zosia powierzyła mi bardzo trudny i odpowiedzialny obowiązek zastępowej na II Ogólnopolskim Zlocie Harcerek w Wyszakowie. Obowiązkowość, odpowiedzialność, uczynność pogoda z jednej strony, a z drugiej sprawność, zręczność, sport, wędrowni, turystyka spletały się w to "ciągle pięć się wzywał by zdobyć szczyt ideałów, gdzie blizszy harcerski krzyż".

Drużna Zosia, pionierka kobiecego samodzielnego taternictwa, zwłaszcza zimowego, zginęła na Ostrym Szczycie. Ale ideał jej pozostał.

Należałam do Sodalicii Mariańskiej, byłam przewodniczącą kółka mandolinistycznego i Koła Krajoznawczego. Pomagałam przy organizowaniu uroczystości szkolnych w

bibliotece szkolnej i - co sprawiało mi wielką radość - przygotowywałam ćwiczenia z fizyki nie tylko dla naszej klasy.

Już w gimnazjum zdecydowałam, iż po ukończeniu studiów matematyczno-fizycznych na UJ będę uczyć w gimnazjum. Praca naukowa - tak, ale przede wszystkim żywy kontakt z młodzieżą. W tym nastawieniu utrzymywali mnie moi profesorowie, z którymi miałam i zachowałam bardzo serdeczny osobowy kontakt.

Nauczyciel z powołania

Wywiad z Panią mgr Zofią Rymarówną

Na studiach pierwsze dwa lata wykładów i ćwiczeń były wspólne dla studentów matematyki i fizyki. Dorzuciłam do nich wykłady i ćwiczenia w większym wymiarze godzin z chemii, krytalografii i astronomii. Stopniowo punkt ciężkości moich zainteresowań przesunął się z matematyki na fizykę, i to eksperymentalną. Ponadto magisterium z fizyki uprawniało do uczenia również matematyki we wszystkich klasach gimnazjum. W ramach Studium Pedagogicznego UJ łączyłam dydaktykę tak fizyki, jak i matematyki.

- A powołanie jako wychowawcy? Ono zakiełkowało jeszcze w harcerstwie, rozijało się podczas studiów akademickich /popołudniowe zajęcia z dziećmi szkoły powszechnej, które nie mogły wracać do domów po zakończeniu swoich lekcji, praca w Zarządzie Akademickiego Koła TSL i Polskiego Stowarzyszenia Studentek UJ "Jedność" - w tym dwa lata jako przewodnicząca, przede

wszystkim w Sodalicii Mariańskiej Akademice, i to nie tyle na stanowisku prezydentki, ale instruktora kandydatek. Bo jak mogłam głosić wzniosłe hasła pracy nad sobą, dla drugich, dążenia do świętości, pojmowania swego życia jako służby Bogu, Polsce, bliźnim na zebraniach przygotowujących studentki do odnowienia, czy złożenia po raz pierwszy ślubowania sodalicyjnego, w którym całkowicie oddają się Maryi jako dzieci i słudzy, gdybym sama tak nie żyła. Sodalicia Mariańska była i jest wspaniałą "szkołą duchowości Maryjnej".

Dlatego też po otrzymaniu dyplomu magistra filozofii w zakresie fizyki, nie uległam naciskom rodziców, którzy pragnęli, bym na studia doktoranckie wyjechała do Paryża, ale złożyłam podanie o pracę w krakowskich gimnazjach i przesłam do Sodalicii Mariańskiej Nauczycielek, w niej SM byłych akademikzek. Na Ogólnopolskim Zjeździe SM Nauczycielek we Lwowie w czerwcu 1939 r. miałam referat "Kształtowanie osobowości nauczyciela - wychowawcy".

Wartości dobra, prawdy, miłości i dawania świadectwa własnym życiem przez nauczycieli były przez nas cenione najwyżej. Dowodem tego mogą być słowa milenijnego ślubowania nauczycieli w 1966 r. "... Matko Pięknej Miłości - naucz nas kochać! Stolicę Mądrości okazać nam prawdę! Wychowawczyni Dobrego Nauczyciela - bądź naszą Wychowawczynią! A my przyrzekamy Ci szukać prawdy i żyć w prawdzie, abyśmy własnym życiem posiadli prawo jej głoszenia. Przyrzekamy odważnie dawać świadectwo prawdy ... Przyrzekamy wychowywać młode pokolenie w prawdzie, w miłości i wierności Chrystusowi..." A na złotej księdze, wspartej o równoramienne krzyż wyrzyte zostały słowa: "Wychowywać będziemy w miłości i prawdzie. Nauczyciele Polscy. Jasna Góra 1966 r." Wotum to zawisło w kaplicy naszej Matki i Królowej, a obecnie jest na wystawie skarbów Jasnej Góry.

O tym, jak M. Rymarówna w praktyce szkolnej realizowała te wzniosłe ideały oraz krótki jej życiorys będzie można przeczytać w następnym numerze "Wspólnoty".

Wywiad jest przedrukowany z Miesięcznika nauczycieli i wychowawców katolickich "Wychowawca", nr 3 z marca 1993 r.

Przygotował J. K.

Dlaczego?

Oglądając wsie naszej gminy z perspektywy podróżującego, czy też spacerującego drogą nasuwają się pytania:

Dlaczego rowy i otoczenie dróg poza ogrodzeniem są brudne, zaniedbane i zarośnięte chwastami, podczas gdy posesja już ogrodzona jest "wypucowana"/jak buty pastą Kiwi/?

Dlaczego z tych pięknych i nie tylko pięknych posesji ścieki odprowadza się "na ostro"/bez wymaganych trzech osadników/do tejże zaniedbanej fosy, sprawiając tym samym dodatkową "atrakcję" dla powonienia?

Dlaczego przy drodze nie ostanie się żaden znak drogowy, żadne tablice ogłoszeniowe, a przy budynkach użyteczności publicznej żadna poręcz na schodach. **Dlaczego** w tychże budynkach starzy i młodzi śmieją i brudzą bez litości /znam sytuację, że w miejscach do tego nie przeznaczonych "młode lwy i ramole" załatwiali potrzeby fizjologiczne/, a ci sami ludzie nie wpuszczają bliźniego do domu w butach!

Dlaczego najpopularniejszymi, bo używanymi prawie co drugie słowo wyrazami są wyrazy, delikatnie mówiąc nieparlamentarne?

Dlaczego tak dużo nienawiści, zawiści, szczucia jednych na drugich! **Dlaczego? Dlaczego?**

Las

**Zakład Pogrzebowy
w Roztokach
oferuje:**

- ◆ **trumny**
- ◆ **wieńce**
- ◆ **wiązanki**
- ◆ **klepsydry**
- ◆ **przewóz
karawanem**

**Stacja Paliw w Tarnowcu
poleca:
benzynę, olej napędowy
oraz oleje i smary.**

**Czynna w dni powszednie w godzinach od 7.00 - 17.00
oraz w niedzielę i święta od 7.00 -13.00.**

Z kroniki policyjnej

Asystent Komisariatu Policji w Tarnowcu st. sierżant Bogdan Śmietana informuje, że ilość przestępstw w stosunku do analogicznego okresu /4 pierwsze miesiące/roku ubiegłego wzrasta. Skierowano 12 spraw do Sądu, 15 do Kolegium. Były to w większości sprawy kierowania pojazdami po spożyciu alkoholu oraz kradzieże. Funkcjonariusze Komisariatu ostrzegają równocześnie przed niszczeniem znaków drogowych. Czyny te będą surowo karane, zaś w okresie urządzania zabaw i dyskotek nasili się kontrole na drogach. Ujęci zostali sprawcy włamania do Pawilonu Handlowego oraz do Banku Spółdzielczego w Tarnowcu /2 lata wcześniej/. Śledztwo dotyczące wymienionej szajki złodziejskiej w toku.

PRYWATNA SZKOŁA NAUKI JAZDY

Faworit

organizuje kurs
prawa jazdy
na kategorię:

**A, B, T. cena
konkurencyjna!**

SZKOŁA ZAPEWNI
FACHOWE PRZYGOTOWANIE
TEORETYCZNE I PRAKTYCZNE
WEDŁUG OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW

Uczestnikom kursu zapewniamy:

- bezpłatne materiały (książki i testy) do nauki przepisów,
- naukę kierowania w warunkach miejskich oraz manewrowania na autodromie o wymiarach odwzorowanych z placu egzaminacyjnego w Krośnie.

Chętnych **ZAPRASZAMY** do DOMU LUDOWEGO w Tarnowcu dnia **25.05.1993 r.** o godz. 16 na spotkanie organizacyjne.

WSPÓLNOTA TARNOWIECKA - miesięcznik. Wydawca: Urząd Gminy w Tarnowcu. Adres redakcji: 38-204 Tarnowiec, Urząd Gminy, pok. nr 3. Redaguje zespół. Opracowanie i skład: "ARP"-Agencja Reklamy i Promocji, 38-400 Krosno, ul. A. Krajowej 3 a, tel. 239-41 w. 132. Druk kserograficzny wydawcy. Korekta wydawcy.